

ලංකා කැවි

LONDON KAVI

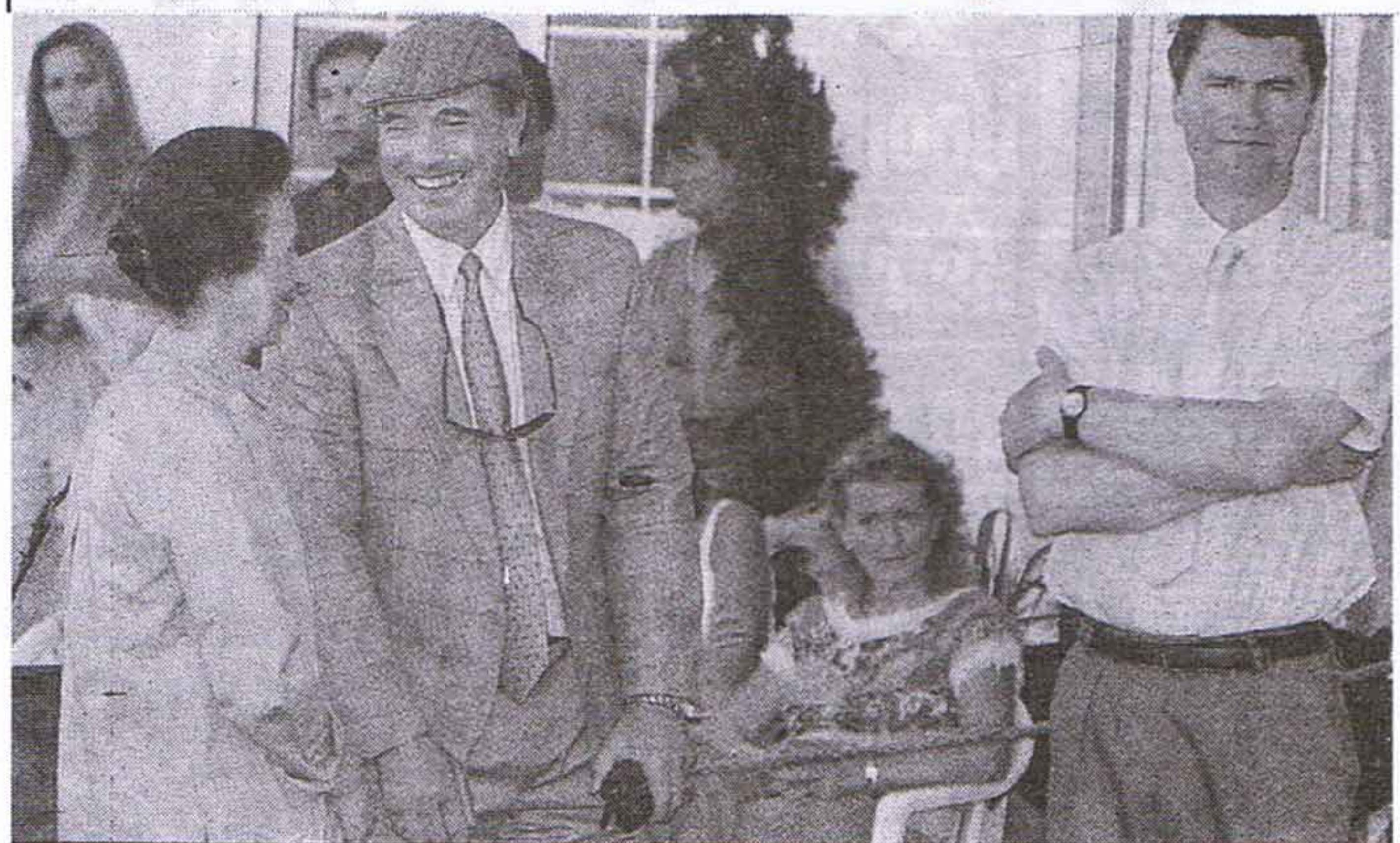
2 Queens Parade, Green Lanes, London, N8 0RD
 Tel: 020 8347 6151, Fax: 020 8348 0660, Email: kavi@londonkavi.com
 Free Circulation - Vol 1 Issue 3 January - February 2004

මහගම සේකර අනුසමරණ උලෙල

මහා කවී මහගම සේකර ගුරින් අභාවප්‍රාප්ති වේ විසින් අට වසරක් ගත වීම නිමිති කොට අනුසමරණ උන්ස්වයක් ජනවාරි 14 දා කොළඹ ගුවන්විදුලි සංස්ථාවේ ආනන්ද සමරකෝන් මැදිරියේ දී පැවත්වේ. මහාචාර්ය රේඛ්. ඩිසානායක සහ ආචාර්ය පණ්ඩිත් අමරදේශයන් මෙහි දී දේශන පවත්වනු ලැබේ. මෙය සංවිධානය කරනු ලබන්නේ මහගම සේකර පදනම මගිනි.

පෙර දිනයක මා පෙම් කළ කුමරිය.....

කුමරි දැක ඇගේ පරණ සැමියා ගමන මදකට නතරවන්නේ අහිමි දිවියේ රසය සිහිවී නොවේ හදවත් සූපුම් ලන්නේ කදුල් අතරින් සතුට මතු වී සිනා කොක්සන් විසිර යන්නේ අදුන් සැමියා නැහුණා ලෙස හදේ රිදුමද තවා ගන්නේ

හඳ සහ නිවියෝරක නුවර

කළ ගැහී තරගයට ඉහළ ගිය
සිමෙන්ති බිත්ති මිසක,

අැසට තිලට
අහසක්, ගහක්, කොළක්,
අවටක් නැත!

නිවියෝරක් නම් පුරවර,
සියක් මහල් එක්ටෑම් ගෙය මුදුනේ
දෙන ජනෙල් වසා සිර කළ කාමරයක
අැදක් - පුවුවක් - මේසයක්
- මම -

මහ පොලොවේ අනිත් පැත්තෙන
සෙනෙනැති දෙමාලියන්
නැ මිනුරන් අමු දරුවන්
මට සිහි වෙයි

පළවන්නට මළ පාඨව
කවියක් හඩ නගා කියමි
නින්නාද ව ආපසු එයි මගේ කට හඩ
මගේ කනට ම
යා යුතු අතක් නොදැන

කවුලුව හැර එක් බලම්
ප්‍රපාතයට එක් බලම්
මූණට කුටු ඇන් ගෙන
සිතල කඩා පනින!

අසු වී විදුලි එළිය පිටාරයට
මොර දී ගෙන යයි වාහන ඒ මේ අත
ඉවසිල්ලක් නොමැතිව
දිව ගෙන යයි ඒ මේ අත
කුරා කුහුණු මිනිස් යන්තු!

මොහොතක් නැවති මා දෙස
ආදරයෙන් බලන කෙනෙක්,
දන්නා අදුනන්නෙක්,
මෙතන නොමැත,
ඒ හැම දෙන මහ පොලොවේ අනිත් පැත්තෙන
මට සිහි වෙයි

මහා දුකින් ඉහළ බලම්
දිලිහි දිලිහි ආකාසේ
රන් පිගාන සේ

හඳ! මා දන්නා අදුනන,
අපේ ගමේ වෙල් එළියට පායන හඳ!
පෝය දාට බෝ මළවට පායන සඳ!

□ මහගම යේකත

සුයේදී

හාන්සි පුවුවක ඇල්වී
සුරුවුවක් උරමින්
මතස්තාපයෙන්
සුයේදී දිවා රාජයා කියනා
සුයේදී

වැඩ නිමාවී ද්‍රව්‍යෙස්
නොසෝදා ඇග පත
නොනිදා කළුපනා කරමින්
තංවා අදුරු වලා අහසේ

හැමදාමත් හිත පාරන පැන
රිංගා ඇවිදින් වද දෙයි
වලාකුලයාට බනිමින්
නිත්ත කුණුහරුපයෙන්

පිටසක්වල හිටියන්
මද්දහනට ඇවිදින්
පාන මාලය සෙවණ කරන්නට
දිවි හිමියෙන් පොරොන්දු වී
පැන්ත පලාතේ ආවේ තැති
වලාකුලයාට බනිමින්

විමන් හැර ගොස් ඇතියෙන්
රෝහලේ දෙව්වරු වැඩ වැරුණ
කිරිදරු කර පින්තා හැරී ආ
දිරු වැට ඉණි අම්මලා

පාන්කඩ හැටිට
පොගවාගෙන දහඩියෙන්
නමස්කාර කළ දැනින්
අතක් හිස මුදුනේ තබාගෙන,
නිහඩව
දුවසා
දැව් දැවී

එ අම්මලාය තාමත්
හද මධ්‍ය පුරා ඇවිදින්නේ

නිදිපෙති නොමැතිව
සිත නිදි කරවනු බැරිවී
සුයේදී යාය කියනා
සුයේදී දිවා රාජයා

ලාල් හැගොඩ

MIST

'Mist is like a polar bear,
Growling all the time,
It's so big
That it hides things,
Like a big white blanket,
It's gloomy,
It's cold.

It floats like a cloak,
Mist is like a polar bear,
Growling all the time,
It paints everything white,
It's gloomy;
It's cold,
It floats like a cloak,

'Mist is like a polar bear,
Growling all the time,
It makes so much trouble,
It hasn't got any friends,
It's gloomy,
It's cold,
It floats like a cloak,
The Mist.

Sahan Bandara
Boston Junior School
Year 6.

Prince of night

The Prince of Night is very calm,
He lives in his mountain cave,
Alone with nobody at all.
He moves along very slowly,
Without talking to anything or anyone,
Whose feelings are half calm and half evil,
Most of the time he is calm.
But when he gets mad and evil
He Murders with blood all over!
And he is uncontrollable,
With his eyes going bright red
And his hair going jet black.

He fights against the mighty daylight
Every single day.
And once conquered with His Majesty
Falls upon to play.
Sometimes in peace,
Sometimes in evel,
Always to show his colours
With stars around his head
And moon beam showing his way.
At the end, the Glorious Prince
Goes away before the day.

By Pulina Jayasuriya
Year 6, The British School in The
Netherlands

Seasons

I can't wait till the summer comes
Sunshine, sunshine, so much fun
We will play everyday
Until our summer goes away

The leaves of autumn are flying everywhere
The wind is so strong I can't bare
So many colours that you see
When you are outside you feel so free

I love winter for so many reasons
Sometimes it's my favourite season
Snowball fights are so much fun
I like to play with everyone

The weather of Spring brings so much joy
To women and men, girls and boys
Sometimes people seem to sneeze
But we all love to relax in the cool Spring breeze.

By Devin Weerasinghe

Year 3 - London.

Hansie Cronje

In loving memory of a true captain
(written for his 1st death anniversary)

Your life was a starry affair,
With your charming ways, style and flair,
Out of apartheid, you lead your team
You gave South Africa reason to dream

With success growing, like a rose in bloom,
A past mistake resurfaced Spelling doom
Your rise and fall like a pendulum swing,
Left us in tears, with our hearts aching

A star-crossed leader, undoubtedly you were,
Banished by your love after causing a stir
It was not meant to be - or so it seemed,
I dearly hoped your name would be redeemed

This was not enough; fate had more in hand
You boarded a flight not destined to land
How cruel are the powers that be -
To take such inspiration from me

Sandaruwani Abeysiri
Cambridge University

මවුබිමේ සහෙහය

අභිර පුරා විසිරී
බැතිබර සිතින් යයනා
දැලඟ වදී සැරසී
සිහිනෙන් පෙනී මවිධිම

සමනළ ගිරින් මතු වී දිය
පසු කර ගලයි බැවුම් තැනි
මිදුම් පටල මැද නිල් සහ
කදු යායෙන් ගී සහ බට

මිනිදු හිමිදු බණ දෙසු ගල්
අනුරපුරේ සෙල් මත තෙලු
දැසුරුමූණි පෙදෙසේ පෙම්
රන් මසු උයන රසබර යට

කලා වැමේ සැලෙනා දිය
ධාතුසේන සමරන දුක්
කස්සප කුමරුගේ සිගිරි
විස්මිත කළේ සිතුවම් කළ

පැදුර මත තෙළන විසිනුරු
සරල දිවි ගෙවන පිටිසර
අඟ දුඩ පේර වැල වරකා
කුරුල්ලනේ තුරු මත මෝ

නිල තෙළන වෙල් යායේ
පලා තෙළන ගැමි ලියගේ
පෙනී නොපෙනී යන පිවිතුරු
සිහිනෙන් පෙනී මවි බිම
□ සුමනා ඇඳිකාරී - එන්ගිල්බි

තාරකාවන්
ගිතිකාවන්
සුරගනාවන්
වාසනාවන්!

රටාවන්
තලාවන්
පලාවන්
තලාවන්

තලාවන්
කලාවන්
කල්පනාවන්
ගියාවන්

රටාවන්
කතාවන්
සිනාවන්
කලාවන්

රටාවන්
ලතාවන්
අමාවන්
මුලාවන්

මනාවන්
නුරාවන්
සිනාවන්
වාසනාවන්

සක්මන් මළවේ දී එක්වී බැඳී හාද

දස්කොන් අදිකාරම් සහ ප්‍රමිලා බිසව අතර වූ
ප්‍රේම සම්බන්ධය මත ඔවුන් දෙදෙන කියු කවි කිසිඳු
පැරණි වන්නේ තැත.

ප්‍රේමය හෙළි වී රාජ උදිහසට ලක්වී හිස් ගැසුම්
ලැබීමට අවසන් ගමන් යන දස්කොන් දෙස
මාලිගයේ සඳලු තලේ සිට ඉමහත් ගෝකයෙන් බලා
සිටි ප්‍රමිලා බිසව ගේ මුවින් ඇය ගේ සින්දර
පිටවුණේ මෙසේ ය.

සක්මන් මළවේ දී එක්වී බැඳී	හාද
සිත්සන් තොසින් දුන් මුව මී බී	වාද
ඉක්මන් ගමන් හිමි ඔබ අද යන	වාද
දස්කොන් මග නමට ජ්විතෙන දෙන	වාද

හිස් ගැසුම් කන්නට යන්නට තියෙන නිසා
අද කවි කියවෙන්නේ තැතැයි කියමින් එතැනින්
යන්නට දස්කොන්ට හිත දුන්නේ තැත.

විසැස් කමලාව රස පහස තොවිද	මා
දසිස් දුනි පොරණ රාවන නිරිදු තු	මා
වෙසස් නුමේ අමයුරු පහස ලන් මේ	මා
මහිස් එකක් ගිය භාත් නුමේ නමට කි	මා

යනුවෙන් කවියක් කියා ගෙන ම ඔහු දී
ගෙඩියට ගෙල තිබිබේ ය.

(සිනා දේවිය ගේ පහසක් තොලබා ම රාවණ
රජ ගේ හිස් දහය ම රාම කුමරු අතින් සිදින)

මේ ආදර කවි දෙක, අද ශ්‍රී ලංකාවේ භාවිතා වන
භාෂා විලාසය අවුරුදු විස්සකට පමණ පෙර දුටු
සිංහල ප්‍රවත්පතට 'කතා පිංච', එල්.සී. ජයසිංහ
නමැති ආරුධි නාමයෙන් ලියු භෙන්රි තෙන්නකෝන්
ගුරින් වෙනස් කමළේ මෙසේයි.

සක්මන් මළවේ දී සෙටි වී බැඳී හා	දී
හස්බන් ඇත්ත්ඩ වයිජ් මෙන් සිටියා තේ	දී
ඉක්මන් ගමන් බාලිං ඔබ යනවා	දී
දස්කොන් යු බිං බිං බිකොසොං මී තේ	දී

මිසිස් රාමාව සෙම හැඳි පමණට	මා
දසිස් දුන්න නම් රාවණ නිරිදු තු	මා
නයිස් වයිම් විද ඔබ සමග නිතර	මා
ගිනිස් වුණත් මග හිස ඇති වරද කි	මා

You are a genuine mum to me

At All times

You help me so lavishly

Extend my knowledge increasingly

And

You have shown

Every Kindness, Compassion and Sincerity,

With every possible understanding

That proves beyond doubt you are a genuine mum to me.

Ven. Boralesgamuwe Pemaratana - London Buddhist Vihara

ලන්ඩනයේ සිටින නොදුටු සිංහල මත්තිරය

සඳක් වගේ තුළ හැඩයි
මලක් වගේ පියකරුයි
ප්‍රාථමික වගේ සුදුම සුදු
සිංහත්තියේ කියනවා

ද
ද
ද
ද

තුළෙහි සිංහති මුව
වරුණ දැකින සිතින්
දින ගනිමින් ගෙවන
නෙතත් කදුල් වැල්

තුළෙහි රන්කිරි සුවද
කැටී කරවූ සුලං
හමා මෙවත එවන
පහළ වුණෙන් ලොකු ම

හෙමින් සැරේ සැමට
මගේ නිදි දෙවි දුව
මගේ සිතින ලොවට
නෙත් සගලෙහි රදී

බුදු සම්දුගේ සරණ
සිංහත්තියේ සුවෙන්
නැර ගෙන සැම පිහිට
මච් තුරුලේ දචස

□ ක්‍රුඩා භජාස් මුදියන්සේ
පත්තිපිටිය.

කමලේ
ලොලේ
කලේ
ඇටලේ

පොදක්
රෝදක්
සිතක්
පිතක්

නොරෙන්
සමගින්
වරෙන්
හිදින්

බෙලෙන්
හිදින්
සුරන්
ගෙවන්

අවත්හල

මැර පහරින්
පරලෝ ගිය
ලිරිද වෙනුවෙන්
එකෙක්

බොයි

මිතුරා
ලදුරාගත්
සොදුර වෙනුවෙන්
තවෙකක්

බොයි, බොයි

සගයා ගේ
පියබද වෙනුවෙන්

තවත් එකෙක්
බොයි, බොයි, බොයි

තමාගේ ම
ලිරිද වෙනුවෙන්

කවියා
බොයි, බොයි, බොයි, බොයි.
උදය ප්‍රායාත්ථ වැදුදෙශීල
SOAS University of London.

කවිය සිහ කාලය

ඇතුළට වුණා කවී මඩුවට
වරයට සැදු පුවු එක්කර
බැලුවා දෙපස කවුරුන් දැය
කවියන් සියක් මැද විය

නොනේ අගයේ කවී රග දුන් මඩල
ආසයි මටත් ලොවුතුරු දම් විදිනු
කවී පෙළ රතින් උතුරා ගිය සිසි
හිත යයි නැවී මා ඉද හැගුමන්

සිහිකළ එකල විය නිසසල දිව
කවියට නගන්නට දහසක් රස
මේකල විකල සිත් නොමකල රස
ඉසුරක් විනා කවියක් ගැන නොම

සුඩු බන්ඩා - ලන්ඩනය.

සියලු දෙනා
වාචි උනා
ඉහළ කෙනා
ගෙමන් නොනා

පිනා
නියා
සේමා
බොමා

පෙවනා
බැඳුනා
විදිනා
සිතනා

A Taste of Winter

In the weak light of a dark November dawn
Under louring pearly - grey clouds,
I see hawks cartwheel, seemingly carefree,
Engaged in their primordial ritual of survival.
I walk alone in the blue - mist - veiled muddy woods,
In the biting cold, my thoughts more focussed
I take a bite of a fallen crabapple,
It's sourness, a sharp taste of Winter

Denis Jansz - London.

සංස්කාරක -	අනුර හැගොඩ
Editor -	Anura Hegoda
සංස්කරණ සහය -	යසිරු සමරකෝන් මලින් හැගොඩ
Editorial -	අනෙමලි - අනුත්තරා
Assistance	Yasiru Samarakoon Malith Hegoda Anomali - Anuthara
වෙබ් අධ්‍යක්ෂ	
නිපැශුම -	කසුන් පළන්සුරියා
Web Design -	Kasun Palansuriya

සුඩු බන්ඩා.....

සකොබන මහතුනවිත් නොමඳ
දින දින පුරුදු වීමෙන් කෙරෙති
නොමඳින සුවදු විහිදෙන කොදු
හිමවත් වෙකෙන වැදි අහනේ කෙරෙති දර

ගරුතර
අනදුර
සඹන්හර

දාන ලස්සන් මහතුනට වුවත් දිනපතා පුරුදු වීම කොටගෙන
අනාදරයන් කෙරෙති. එය මහත් වූ සුවදු විහිදෙන සඹන්හර දර තිමාල
වෙනයේ වෙශෙන වැදි කාඛ්තාවත් දරට ගන්නා යේ ය.

මහගම දේකර

“ලොවින් එකෙක් එක් දෙයකට වෙයි සමත” සි කියු අලගියවන්න මූකවෙටි ගේ විරන්තන සාහිත්‍යමය උපදේශය අහියෝගයකට ලක් කළ කලාකරුවන් අතලොස්ස අතුරින් සිය ප්‍රතිඵාච තමැති ආලේෂක ධාරාව කෙශ්තු කිහිපයක් කරා විහිද වූ එක් කලාකරුවෙකි මහගම සේකර. අරුත්තර සඳහනික ගිත රසක් සිංහල ගිත ක්ෂේත්‍රයට දායාද කළ විශිෂ්ට ගේ පද රචකයෙකු ලෙස ද ගිණිය නොහැකි තරම් සහංද ප්‍රසාදය දිනාගත්, නුතන කවී පරපුරට අති ප්‍රබලතම බලපැමක් එල්ල කළ මහා කිවිවරයෙකු වශයෙන් ද ලමා සාහිත්‍ය නිර්මාපකයෙකු, පරිවර්තකයෙකු, නවකතා, කෙටිකතා රචකයෙකු ආදි ලේඛන කුසලතා මතු නොව විතු ගිල්පියෙකු සහ විතුපට අධ්‍යක්ෂවරයෙකු වූ ඔහු එක මිනිසෙකු තුළ මෙබදු කුසලතා රාජියක් කෙසේ උත්පාදනය වී දැයි විස්මයක් දනවන තරමේ අපුරුවතම කලාවේදියෙක් වූයේ ය.

එදා කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයට අයක් වූ අද ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයට අයක් වන සියනැශ කෝරළයේ රඳවාන තමැති පිටිසර ගම්මානයේ සාමාන්‍ය පවුලක 1929 අප්‍රේල් මස 7 වන ද සේකර උපත ලැබුවේ ය. රඳවානේ රජයේ පාසුලෙන් ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය ලැබු ඔහු අතුරු ව කිරිදිවැල රජයේ මිනු පායිණාලාවට ඇතුළු ව සිංහල ජේත්තේයි සහතික පත්‍ර විභාගය සමත් විය. ඒ වන විට ද පිළිදෙළීන් තිබු සිය කලා කුසලතාවන් ඔප්පානැවීම පිණිස පසු ව ඔහු රජයේ ලැලින කලායනයට ඇතුළු විය. එහි දී සිංහල ගුරුවරුන් ගේ විතු කරම විභාගයෙන් සමත් ව නිවිටුව ගුරු අභ්‍යාස විද්‍යාලයෙන් ගුරු පුහුණුව ලබා රාජගිරිය හේවාවිතාරණ විද්‍යාලයේ විතුකරම ගුරුවරයා ලෙස සිය සේවා ජීවිතය ඇරුණුවේ ය.

මහාවාරිය සරත්වන්දෙයන් ගේ නාට්‍ය අසුරෙන් පිබිදුණු සිය නිර්මාණාත්මක කුසලතා, ස්වර්ණතිලකා,

කුණ්ඩලකේසි වැනි වේදිකා නාට්‍යවලින් එලි දැක්වීමට ඔහු පෙලමුණේ එහි සේවය කරන වකවානුවේ දී ය. පසු ව රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවේ භාෂා පරිවර්තකයෙකු ලෙස කළක් සේවය කළ සේකර අතුරු ව ශ්‍රී ලංකා ගුවන්විදුලි සංස්ථාවේ වැඩ සටහන් සම්පාදකවරයෙකු විය. එහි දී ඔහු විශාරද අමරදේශ් සමග එක් ව ඉදිරිපත් කළ මධුවන්ති ගිත සරණියෙන් සිංහල සංගිත කෙශ්තුයට අර්ථ රසයෙන් අනුන රසාලීප්ත ගිත රසක් දායාද කළේ ය.

කවියෙකු, ගිත රචකයෙකු ලෙස ඔහු පරිණත වූයේ කලාකරුවෙකු සහජයෙන් අත්පත් කරගන්නා සෞන්දර්යය ද්‍රානලාහිත්වයට මානව අයෙන් මුසු කරවමින් සහ භාෂාව පිළිබඳ ව ඔහු තුළ තිබු හසල දැනුම් සම්භාරය ද ප්‍රකට කරවමිනි. ඒ සඳහා ගත් වහර, පුර වහර, කට වහර මතු නො ව විශ්ව සාහිත්‍යයෙන් ලත් දැනුම ද ඔහු උපයෝගී කොට ගත්තේ ය. එසේ ම සේකර ගේ බොහෝ කවී සහ ගිතයන්හි විරන්තන සාහිත්‍යයෙන් ලැබු ආභාසය සහ බෙඟ්ධ දර්ශනයෙන් හික්මවනු ලැබු වාම් අංශාජත්වයක් තැවරි තිබුණි.

රනින් කළවන් - පුළුන් උරයෙන්

හසුන් ප්‍රමැදේ - මුස කරන්නේ

හදේ මෝරන ආදරේ - සදේ සොම් ගුණ යා කෙරේ
සරාගී නිල් නුවන් බදුනෙන් - නුරා ඉතිරෙන්නේ

විරන්තන සාහිත්‍යයෙන් ආභාසය ලබමින්, මානව ප්‍රේමය වැනි අති ප්‍රබල වරයා දහමක් ඔස්සේ අනේකවිධ වාරයක් අත් විදින විප්‍රලුම්හ ගෙංගරය පිළිබඳ අති සුන්දර වූ ඒ සංකල්පනා පොකුර ඔහු විතුණිය කළේ විතුසේන ගේ නළ දමයන්ති මුදා නාටකය සඳහා ය.

සේකර විවාහ දිවියට ඇතුළත් වූයේ 1963 අප්‍රේල් මාසයේ දී ය. රජයේ ගුරුවරයක වූ කුසුමලතා සුරවීර

මෙහෙවිය සමග ඇරුමු යුග දිවියෙන් මහු පාටලී, රවින්දු සහ නිරුපමා ගේ සෙනෙහෙබර පියා බවට පත් විය.

ඉවන්විදුලියේ සම්පාදක තනතුරෙන් ඉවත් වූ පසු මිරිගම ලලිත කළායනයෙහේ විදුහල්පති වශයෙන් ද පසු ව අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ සංස්කෘත කටයුතු පිළිබඳ ප්‍රධාන අධ්‍යාපන නිලධාරියා වශයෙන් ද රික කළක් සේවය කළ සේකර මිය යන තුරු ම රුපයේ ලලිත කළායනයෙහේ විදුහල්පති තනතුර හෙබවී ය. විවිධ රැකියා ක්ෂේත්‍රයන්හි නොයෙක් තනතුරු දරමින් ලත් අත්දැකීම් පිළිබඳ විවේචන රිතියෙන් ද මිය යන පුරාණාර්ථ පිළිබඳ කළකිරීමෙන් ද දිවනිත වූ මහු ගේ ස්වර්ය විවෙක මෙබදු විය.

නිවෙසින්ට නිවට වීම්
මෝබයන්ට සර් කිම්
නොකා නොනී ක්ලාන්ත වී
ඇදු වැටුණෙම්.

(නොමියම් කාව්‍ය)

තුමං හන්දිය නම් සිය නවකතාව ඇසුරෙන් මහු ම තිර නාවකය ලියා අධ්‍යක්ෂණය කරන ලද තුමං හන්දිය විතුපවය නොමද විවාරක ප්‍රසාදයට ලක් විය.

මහු අතින් නිමැවුණු කාති ගණන පහලෙළාවකි. මුල් ම කාතිය වූයේ සර් ආතර කොනාන්බායිල් ගේ White Company හි පරිවර්තනයක් වූ “දවල සේනාංකය” සි. අනතුරු ව ප්‍රකාශයට පත් වූයේ “පුංචි අයට කයි කතන්දර” නම් ලමා කාව්‍ය සංග්‍රහයයි. මහු ගේ මුල් ම කවී එහි දැක්වූයේ කේ. ජයතිලක සමග එක් ව පළ කළ ‘ව්‍යාංග’ නම් කාතියෙනි. අනතුරු ව (1961) සද්ධන්ත භා තවත් නාටක, සක්වා ලිහිණි (කාව්‍ය - 1962), හෙට ඉරක් පායයි (කාව්‍ය - 1963), මක්

නිසාද යත් (කාව්‍ය - 1964), මූලු පුත්තු (ගුණසේන ගලප්පත්ති සමග - නාට්‍ය - 1965), රාජතිලක, ලයනල් සහ ප්‍රියත්ත (කාව්‍ය - 1967), තුමං මං හන්දිය (නවකතා - 1967), බොචිම (කාව්‍ය - 1970), මතෙන් මන්දිර (නවකතා - 1971), මහගම සේකර ගේ ශීත (ගි පද මාලා - 1972), සරු පොලොවක් අපට ඇතේ (ලමා ගිත - 1973), නොමියම් (කාව්‍ය - 1973) යන කාති මහු ප්‍රේවත් ව සිටිය දී ප්‍රකාශයට පත් විය. මහු ගේ අභාවයෙන් පසු ප්‍රබුද්ධ (කාව්‍ය - 1977), මහගම සේකර ගේ කෙටිකතා සහ විතු (1981), මහගම සේකර ගේ නොපළ ගිත (1984), හංස ගිතය සහ තවත් නිර්මාණ (1985), සිංහල ගදා පදා සාහිත්‍යයේ රිද්ම ලක්ෂණ (ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයේ ආචාර්ය උපාධිය සඳහා මහු ඉදිරිපත් කළ නිබන්ධය) කාතින් මූලුණද්වාරයෙන් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ ය.

1976 ජනවාරි 14 වන දා මහු මිය ගියේ ය. එහෙත් ඒ වන විට මහු ගේ අවසාන කාතිය වූ ‘ප්‍රබුද්ධ’ කාව්‍ය සංග්‍රහය ලියා නිමෙකාව තිබුණි. සේකර ගේ වරිතාපදානයේ මහු ගේ අවසන් මොහොත ගැන සඳහන් වන්නේ මේ අපුරිනි. 1976 ජනවාරි 14 දින උදැසන මහු ප්‍රබුද්ධ කාව්‍යයට පෙරවදිනක් ලිවීමට ජේතිය ධේරසේකරට ඇරුමු කොට හැන්දැවේ නිවසට පැමිණියේ ය. ඉන්පසු මහු ගේ ආචාර්ය නිබන්ධයේ කොටසක් ලියමින් සිටිය දී කුසුමලනා මහගම සේකර මහත්මිය අමතමින් “මගේ බඩා දැවැල්ලයි. පෙන්තක් දෙන්න” සි පවසා ඇද මත වැනිරි දැස් පියාගත් බව සඳහන් වේ. මහු ගේ හද ගැහෙන රිද්මය සැශව යනා මොහොතේ දෙවෙයේ සරදම්කට මෙන් ආචාර්ය නිබන්ධය සඳහා මහු ලියමින් සිට ඇත්තේ ‘රිද්මය’ පිළිබඳ තේශයකි.

- උදේනී සිරිමාන්න

ගම, සුන්දරත්වය සහ දියුණුව

වෙල් ඉපනැල්ල ඇල බොල පිළි මත්ද
ඇල කන්ධියේ දං බේවිරි
පිහිනා සිහිල මද දී ඇම් මලයේ
සිහියට නැගේ ගම මගේ සිත මිහිර

ගොයම් කයිය දින වෙළ්යායේ
නු හඩ නගා මිනිසුන් කැඳවති
ඡැඩි බැඳුම් කොස් තැම්බුම ඇතේ
මිනිසුන් තුළ දුරිම් එකමුතු බව

හුම් අතු දුල්වගෙන රේ එහෙ මෙහෙ
ගැමියෙකු මුවින් රස සීපද කිය
පිළිතුරු ලෙසින් තාලෙන කටහඩ
මගේ මින්තන්තිය කිවී සීපද සිහි

තුළ	බාලේ දුටුව ගම ඇත ඇද දියුණු	වෙළා
පළදරවිල	විදුලිය රැහැන් ඇද ගේ බොර එළිය	කළා
රාළ	දුරකතනය ඇත සාලයේ කොණුක	බ්ලා
කළ	පැපරෝ රාළය මහ ගේ පැග තවත්	තළා
ඉමට	ගොයම් කයිය නැත ඇද කුමියට	වැඩිය
කෙතට	නුඩිල්ස් කුකුල් මස් ඇඹුල ද හරි	සරුඟ
රසට	ලැබෙගත හැකි ද පෙර මා ලද	රසය
යසට	දියුණුව දැකින ලෝකේදී ගම	අසරනාය
යනවා	ගම කනුපිට හැරී දියුණුව දැකින	යස
වෙනවා	සුන්දර බව නැතුව සින් තුළ මවන	විස
නලවා	දියුණුවේ සුන්දරත්වය ඇති වෙනස	රස
වෙනවා	හැඳුනිය හැකි ද කටිකම ඇති සිතට	මිස

අය ගේ සුන්දරත්වය

අයගේ ප්‍රමා විය ගොස් බෙහෙළ දුරට
සුන්දර රු සපුවෙ ලස්සනා මිහිර
පවසනු කිමද අපි මෙතරම් බොපද
අය නම් සැබැච්චටම ලස්සනා තරශෙනි

ගත සිත දෙකින් රස මිහිරක් පස
මිහිර සුවද සුව අයගෙන් පැති
මේ තරශෙනිය නිසා ලස්සනා සී
ලන්ඛන් නුවර නො පිපුණු මල් එ

ඉපදෙනු නෙලුම් කුසුමක් මෙන් නීල
ලස්සනා කුඩා පියුරුරු සැම විටම
රත්පැහැ ගැහුණු අයගේ සුන්දර ප්‍රමා
නා දැඩි පැහැය මුසුවී රස පිරි

පෙන්වූ මා තුරුලෙ නිතරම නොනිමි
මගේ පත්‍ර තමයි සුන්දරයේ සුපෙම්
මගේ මුවට ඔයා නා දැඩි දෙනොල
කිව මැන මෙමට ඔබ නිති ආදරෙයි
සුන්දර පෙමේ මිහිරෙන් හද ඔකද
අය මට කියනා විට ව්‍යෝගින් තුරුලු
ඉවසනු බැරිය මට පෙම් නල අවදි
අය මුව කමල සිපගම් රස මිහිර

සුයුත් ප්‍රියාන්තක විජේන්ග
ලන්ඛන් මෙටෝර්පොලිටන් විශ්වවිද්‍යාලය.

කවි මතු (මධු) රසය

වරක් සමස්ත ලංකා සිංහල කවි සම්මේලනය විසින්
මෙහෙයවන්නට යෙදුන මහා කවි සංවාදයේ
මාත්‍රකාව වූයේ 'සිංහලයා ගේ ජාතික ඇදුම විය
පුත්තේ කලිසම ද තැතහොත් රෙද්ද බැනියම ද'
යන්නයි. එහිදී විශිෂ්ට හිටිවන කවියන් ගණනාවක්
අදහස් පුවමාරු කරගත් අතර මීමන ජ්‍යෙෂ්ඨතිලකත්
ලදුගොඩ නවරත්නත් සංවාදයට පැවැලී මෙසේ
හිටිවන කවිවලින් සහාව රසවත් කළේ ය.

කලිසම ඇද සිටි මීමනට ලදුගොඩ ගේ හිටිවන
ප්‍රහාරය මෙසේ විය.

රෙද්දෙන් බැනියමෙන් රැකෙනුයෙ හෙළ නම ය
මය කලිසමෙන් පෙන්වන්නේ ගැනී කම ය
දැන ගත යුතුයි ඔබ මෙය මීමන ලම ය
එළිසම ලගට ගලවන්නේ කලිසම ය

රෙද්දෙන් බැනියමෙන් සැරසී සිටි ලදුගොඩට මීමන
එළුල කළ ක්ෂණික පිළිතුරයි මේ.

රෙද්දක් ඔතා ගෙන හැඩි දැඩි බෙදෙනි
කියනා කතා වාදයට සුදුසු
දැනගත යුතුයි මෙය ලදුගොඩ කළණ
කලිසම ගැලෙවිවත් සස්පැන්චරය

මැකි
දකි
වැකි
යකි

දේවී
රේවී
දේවී
දේවී

ජලේ
දිලේ
තොලේ
සැලේ

දායා
ඡියා
තියා
කියා
වෙලා
වෙලා
වෙලා
සලා

ලන්ඛන් කවි දිනේවා!

"ලන්ඛන් කවි" ලෙසින් සුපිපුණ
ලන්ඛන් හෙළයන්ට එය කවි
ලන්ඛන් සිටත් බස රකිතා
ලන්ඛන් ගියත් හෙළ කවියා

එක් ව්‍යු හෙළයා ලන්ඛන්වල ඇති ව
කවියෙන් සමගිව්‍ය රකිමින්

දෙස බස රස රකිවු පෙරටුව මිතුරු
සුරකේය නියත ලෙස "ලන්ඛන් කවි"

හිටිවන කවිය, ගැල් කවි, තළවන
පාරුවෙ කවිය, ගොයමට හා පැල්
පතලේ කවිය, ජන කවි හා පෙම්
මේ සියවසට නවතම ලන්ඛන්

ලන්ඛන් කවි තුළින් හෙළකම අවදි
ලන්ඛන් වල සිටින හෙළ කිවිදුනේ
ලන්ඛන් බස අතර මග බස අවදි
ලන්ඛන් කවි දිනේ ඉරහද තිබෙන

පාරමි දහම් සංවිධානයේ පෙරගමන් කරු
සුයන්න ශ්‍රී ඇන්ජේසුලු - බලංගොඩ.

කුසුමක්ය
ගගුලක්ය
හෙළයන්ය
කවියෙක්ය

පෙම
සිහලකම
දම

කුසුම
කවිය

කවිය
කවිය
කවිය
කවිය

කෙරු
විරු

කෙරු
තුරු

"ලන්ඛන් කවි"

දුක් දුරු වෙන්න ගයනා සෙත් කවිය
තනිකම යන්න කියනා පැල් කවිය
අස්වනු නෙලා කමතේ කි කවිය
කවිකම් සොයා හැඳු "ලන්ඛන් කවි"ය

ස්විත්තා ජ්‍යේෂ්ඨ - එන්ගිල්ඩ්.

සුබයි
අගෙයි
සරුයි
යසයි

ප්‍රවතිය

කරදර කම්කලෝදු පෙර්චින
ඇනුවන්න
ක්‍රිජරුජරු දිරිඩු ජීවිය
දෙනන
"ඉන්ඛන් කවි" ගේ හැඩියේවී
චිත්ත
මේ උයු ව්‍යු කිරී කිර්ජ්‍යායෙන
ඉතිරේන්න
කතැනා බ්‍ර්යාන්යක - ලන්ඛන්

ජන කවියක්

වැවල වලේ වේවැල්වල
විල්වල වේලිවල වැවිවල
වැල්ලව වලවිවේ දි ලොලු
වුවේ වෙලේ වී වැවිවේ

ව්‍යුල්ල
ශ්‍රේල
ලොල්ල
වාල්ල

අලුත් ගැහැනිය

දිගාවී සිරිමි රෝහල් අඟඳ මත
මුලේක්ටොනික් හදවත වෙත යොමුවූ
දැස් ඉවත් නොකරමින්

නොමුවසිල්ලෙන් පිරි එ හදවත
මෝටර් සයිකල් අනතුරකින් මිය නොහිය
හදවතක් පැහැ පැහැ ම එන බව අසා

හදවතේ කටු සසල වේ
පැද්දු පැද්දු එහාට මෙහාට

නොමුවසිල්ල යට්ටී
සතුටක් දැනේ එ හද වෙත
'හෙට පටන් මා අලුත් මිනිසේක්'

සතුට පහලේ
සියුම් බියකින් සැලේ හදවත
මොනවගේ කෙනෙකු ගේ
විය හැකි ද ඒ හදවත
මට බද්ධ කරනා'

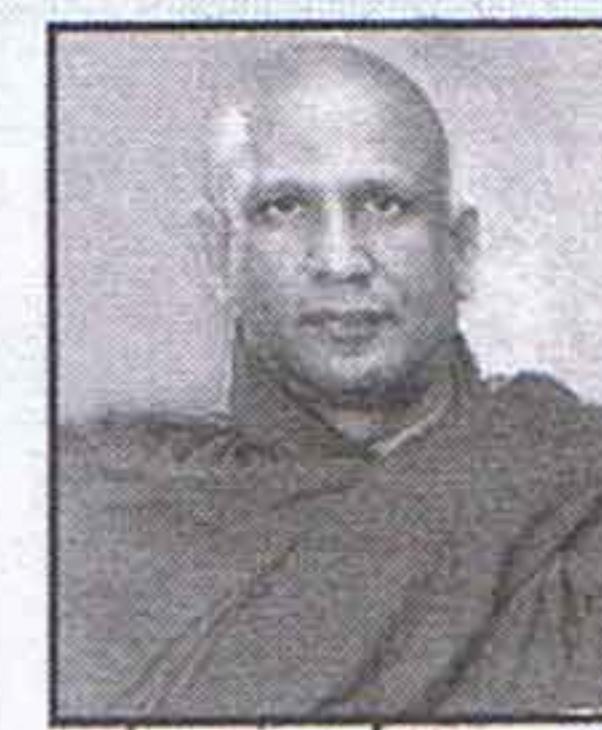
හදවතේ කටු සසල වේ
පැද්දු පැද්දු එහාට මෙහාට

නලාට හැඩවේ
නරස් නොනා දිව එය
වෙත ලෙඛෙකු ගේ බෙහෙන් ද අත ඇතිව
හඳුස්සියක් යැයි සිතා

'හෙට පටන් මා අලුත් මිනිසේක්'
එ හද ගැන තිය සිතේ මට

ඉතිරි වී අඟ්ඡ්ඡ ඒ හදවතේ
කළු මිනිසුන් ගැන වියිරයක්
සුදු මිනිසුන් ගැන සැක සංකා
තැලී පොඩිල් අඟ්ඡ්ඡ අඟ්ඡ එය
තිබේ ජ්විත කම්හලේ
එහාට මෙහාට විසිවේ
ඉරිතැලී ගොසින් ද එය
කාගේ හෝ ආදුරයෙන් පීඩා විද
බරට බර වී අඟ්ඡ්ඡ එය
ඛෙළ පැහැ දුක් ගිවුම්න්
මඩ තැබරුණු දෙපා සවසට තොවනා
පැලී ගොසින් අඟ්ඡ්ඡ එය කී වරක්
බලාපොරොත්තු බිඳ වැටී
ගුලිවී අඟ්ඡ්ඡ එහි
කළාගාරයෙදී දුටු සිතුවමක්
නොලියැවුණු ගිතයක්
ඉතිරි වී අඟ්ඡ්ඡ එහි සැගවී
කිසිදා නොකියැවුණු ආදුරයක්
වෙනසක් නොවී තියේ ද නැතහොත්
එ ද එඩිතර සිතුම් මා හට
පිරිමියෙකු දේ
කෙසේ වෙතත් හෙට පටන්
'මා අලුත් මිනිසේක්'

අනුත් භගාචා

සේම හිමියනි

මබ නැති තැන රට අපසනු නොවනු	ඇතැ
මබ නැති තැන හෙළයින් වදවනු	නියත
මබ නැති තැන අවනීතිය	රජ කෙරෙත
මබ නැති තැන මනුදම - බුදුදහම	නැතැ
මබ නැති තැන කණකොක් හඩ පැතිරි	එත
මබ නැති තැන සඳහම් සුව දැනෙන්	නැත
මබ නැති තැන හෙළයන් වහලුන්ම	වෙත
මබ නැති තැන හෙළ පැටවන් ඇති	නොවන
මබ නැති තැන අදිරද් හස් තැගී	එති
මබ නැති තැන හෙළ බොදුවෝ නිවට	වෙති
මබ නැති තැන පරදෙස්සෝ රුම්න්	වෙති
මබ නැති හෙළය පිස්සන් ගේ රටක්	වෙති
දහමක් මිනිස් - බොදු සංකල්පයට	ගෙනු
දුසුනක් මත රට - දැය - සමය සැදිය	පුතු
සහනක් ලබන තුරු සරිලක් වැසියො	සතු
පැනුමක් තිබුණි, උපතට ලක්වීමෙහි	මතු
සිතු පැනු අදිවන එලෙසම	වේවා
වදහල ලෙස හිමියනි, වැඩ සිදු	වේවා
සාරධම්ම - දමිදීපය	ඉදිවේවා
සරණවෙන්න, ලක්ම්වී කුස	ලපදිවා
කතැනා බෘත්තායක - ලන්ඩනය.	

අයි බියාරි එංජා වුණේ මම්

බාල වියේ සෙල්ලම් ගෙයි හඳුනගත්තේ	මම
පහළ වෙලෙන් මල් කඩලා මාල දැමීමේ	මම
හඩන වෙලේ කුරුලු පැටවු අල්ල දුන්නේ	මම
මොකද පියේ අද ඔයාට එපා වුණේ	මම
වත්ත පැළ කැලේ ගොසින් බෝටිටියා	දම
කටු අනෙගෙන කඩන් ආවෙ මබ හින්දනේ	මම
උමසි සමග සන්ඩු කලේ හිත ගන්නද	මම
මොකද පියේ අද ඔයාට එපා වුණේ	මම
ලෙඩ දුකේදී ඇද එග හිද කදුල් හෙළවෙ	මම
කැම නොකා හිනේ දුකට තිදි මැරුවේ	මම
පාසැලේදී පොත පත හැම කියා දුන්නේ	මම
මොකද පියේ අද ඔයාට එපා වුණේ	මම
එදා කුඩා වියම යසට තව තිබුණ	නම
නැහැ දැනෙන්නේ අපට කිසිම ගැහැනු පිරිමි	කම්
අද මබ ර කුමරියක්ව ඇයිද වෙනස්	කම්
මොකද පියේ අද ඔයාට එපා වුණේ	මම
වෙන දෙසකට වෙන් වී යන හින්ද නොවද	මම
'ආදරේද'? ඔබෙන් ඇපුවට සැනසෙන්නට	මම
ඡය කිපෙන්න හේතුව සුදු තව නොදිනිමි	මම
මොකද පියේ අද ඔයාට එපා වුණේ	මම

□ තිලක ප්‍රනාථු - ලන්ඩනය.